

María Carro Pitarch¹

Competències de la Comissió Europea

I. Introducció

La Comissió Europea és una de les institucions principals de la Unió Europea, coneguda com la “Guardiana dels Tractats”. La seua funció principal és salvaguardar i promocionar l'interés general de la Unió Europea. La Comissió ostenta diverses competències com són la iniciativa normativa, de decisió i execució, de gestió, de control i en matèria de relacions exteriors. Anem ara a estudiar cadascuna en més profunditat.

II. Competència d'iniciativa normativa

La Comissió Europea ostenta un quasi monopoli de la iniciativa normativa (art. 17.2 TUE).

Hi ha excepcions que venen previstes en els Tractats (arts. 48.2, 6 y 7 TUE), per exemple, per a reformar els mateixos o per a adoptar actes legislatius (art. 289.4 TFUE); així com instàncies en les quals la iniciativa pertany a altres institucions com el Banc Central Europeu per a unes certes matèries (art. 129.3-4 TFUE).

Esta obra está protegida con una [Licencia Creative Commons
Atribución-NoComercial-SinDerivar 4.0 Internacional](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/).

¹Personal Investigador en Formació (ACIF 2021) i Professora d'Institucions jurídiques de la Unió Europea. Universitat de València (Espanya). EU Jean Monnet Holder (Project ENVEU). Cofinançat per la Unió Europea. Les opinions i punts de vista expressats només comprometen al seu(s) autor(és) i no reflecteixen necessàriament els de la Unió Europea o els de l'Agència Executiva Europea d'Educació i Cultura (EACEA). Ni la Unió Europea ni la EACEA poden ser considerats responsables d'ells.

La Comissió és l'encarregada de concebre i preparar el dret derivat inspirada en els interessos de la Unió. Pot ser promoguda pel Parlament Europeu (art. 225 TFUE), el Consell (art. 241 TFUE) o mitjançant iniciativa popular (art. 11.4 TUE), però la decisió final sobre el text proposat és seua.

La seua proposta normativa és condició prèvia de l'acció del Consell i del Parlament Europeu de codecisió del procediment legislatiu ordinari.

III. Competències de decisió i execució

La Comissió ostenta poder de decisió de manera limitada, de naturalesa executiva o reglamentària. Pot adoptar reglaments, directives i decisions.

Així mateix, pot adoptar actes no legislatius d'abast general quan siguen delegats per un acte legislatiu sobre determinats elements no essencials que el completen o modifiquen (art. 290 TFUE).

L'execució correspon en principi als Estats membres, però, quan es requerisquen condicions uniformes d'execució dels actes jurídicament vinculants, la Comissió és l'encarregada d'adoptar aquests “actes d'execució” (art. 291 TFUE).

La Comissió pot adoptar també actes d'abast individual (arts. 95.4; 96; 106.3; y 108.2 TFUE). Per exemple, si observa que una ajuda atorgada per un Estat o mitjançant fons estatals no és compatible amb el mercat interior, o que aquesta ajuda s'aplica de manera abusiva,

decidirà que l'Estat interessat la suprimisca o modifiqui en el termini que ella mateixa determine.

IV. Competències de gestió

La Comissió Europea gaudeix també de competències de gestió. Entre altres matèries, és l'encarregada de gestionar els fons financers de la Unió mitjançant els quals s'atorguen ajudes econòmiques, com són el Fons Europeu de Desenvolupament Regional o el Fons Social Europeu.

V. Competències de control

La Comissió Europea ha de vigilar el compliment de les disposicions dels Tractats i del Dret derivat.

Aquest control es manifesta en diferents formes. D'una banda, controla l'actuació dels Estats membres recaptant tot tipus d'informació i procedint a les comprovacions necessàries. En cas que un Estat membre haja incomplert una de les obligacions que li incumbeixen, la Comissió emetrà un dictamen motivat sobre aquest tema i, si no complira, pot recórrer davant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (art. 258, 260 TFUE).

D'altra banda, controla l'actuació de les institucions. Pot interposar un recurs d'anul·lació davant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea contra actes de les altres institucions si considera que són contraris al Dret de la Unió (art. 263 TFUE).

Finalment, el poder d'investigació i control pot dirigir-se sobre els particulars, especialment sobre les empreses (art. 105 TFUE). En cas que les mateixes no complisquen amb les normes consagrades en els Tractats constitutius sobre competència, la Comissió pot exercir el seu poder sancionador.

VI. Competències en matèria d'acció exterior

La Comissió assumeix la representació exterior de la Unió, excepte en matèria de política exterior i de seguretat comuna i en altres casos previstos en els Tractats. Pot sol·licitar al Consell l'obertura de negociacions internacionals, així com negociar un tractat o acord internacional si el Consell li faculta (art. 207.3, §2 TFUE, art. 218.3 TFUE).

Les seues competències en aquesta matèria són compartides amb l'Alt Representant per a Afers exteriors i Política de Seguretat, que és un dels vicepresidents de la Comissió.

**Cofinanciado por
la Unión Europea**

ENVEU
Jean Monnet Module

Project No. 101085459